

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زابل
دانشکده پزشکی

پایان نامه

جهت دریافت دکترای عمومی پزشکی

عنوان:

مقایسه روش القاء خلط و برونکوسکوپی در تشخیص سل در افراد مشکوک به سل بدون خلط و
آسمیر منفی

استاد راهنما:

دکتر علیرضا نعمتی

استاد مشاور:

حسین شهدادی

نگارش:

حنیف وثوقی رهبری

زمستان ۱۳۹۲

شماره ثبت: ***

چکیده:

مقدمه و هدف: سل یکی از قدیمی ترین بیماریهای شناخته شده ای است که انسان را تحت تاثیر قرار میدهد و از علل عمده مرگ و میر در جهان است. سل اسمیر منفی و بیماران مشکوک به سل ریوی بدون خلط خودبه خودی از چالشهای مهم در تشخیص و درمان بیماران در فیلد ریه می باشد. روش القاء خلط روشی غیر تهاجمی برای تشخیص این بیماران میباشد. این مطالعه به مقایسه ارزش تشخیصی روش القاء خلط و برونکوسکوپی در چنین بیمارانی میپردازد.

مواد و روشها: تعداد ۶۰ نفر بیمار مشکوک به سل ریوی در سال ۱۳۹۱ که قادر به دادن نمونه خلط مناسب نبوده یا اسمیر خلط آنها منفی بود و جهت برونکوسکوپی به بیمارستان امیرالمومنین شهرستان زابل مراجعه نمودند، وارد مطالعه شدند. القای خلط و برونکوسکوپی در دو روز متوالی طبق روشهای استاندارد انجام گردید. اسمیر نمونه های حاصل از دو روش از جهت وجود باسیل اسید فاست بررسی گردید.

یافته ها: از ۶۰ بیمار مشکوک به سل اسمیر منفی و فاقد خلط القا خلط در ۱۰ بیمار (۱۶,۶٪ درصد) مثبت گردید برونکوسکوپی در ۹ بیمار (۱۵٪) مثبت شد که این تفاوت معناداری بود ($p=0.000$).

بحث و نتیجه گیری: مطالعه حاضر تایید می کند که روش القا خلط روشی آسان و کم هزینه جهت تشخیص سل در افراد فاقد خلط و اسمیر منفی است که احتیاج به نیروی انسانی کمتری دارد. این روش دارای حساسیت بیشتر نسبت به برونکوسکوپی است و علاوه بر کمیت در افزایش کیفیت نمونه خلط موثر است.

واژه های کلیدی: ریوی، سل، خلط، القاء خلط، برونکوسکوپی

